

Alex Dreppec

Rumms

Manche wollen in Särgen, mit Samt ausgeschlagen
diesen letzten Weg unter die Erde wagen,
mancher will sogar, dass man ihn vorher verbrennt.
Ich empfinde das alles als zu dekadent,
selbst als Toter würde mir das nicht recht passen -
ich bitte Euch daher, mich sprengen zu lassen.
Wenn's also Zeit ist, ins Jenseits zu zieh'n
dann salbt mich mit viel Nitroglyzerin.

Mein letzter Auftritt wird so wirklich hart
und sagt dann wer: „Das ist doch echt keine Art,
der Mann hat tatsächlich 'nen Knall gehabt“,
sag ich: „Drum soll es knallen, wenn Ihr mich begrabt.
Wenn's gelingt werde ich feiner Sprühnebel sein,
so leg' ich mich dann auf den Leichenstein,
auch aufs Gras, auf die Zweige als feiner Hauch
- und auf Euch, die Ihr um mich trauert, auch“.

© Alex Dreppec

Huk

Niektórzy chcą w trumnach, wybitych atlasem,
na drogę ostatnią udać się z czasem,
inni chcą nawet, by spalono ich zwłoki.
Dla mnie są to zbyt dekadencjki kroki.
Mnie – zmarlemu – niezbyt by to pasowało.
Wysadźcie zatem w powietrze moje ciało
i kiedy przyjdzie mi przenieść się w zaświaty,
nasmarujcie mnie nitrogliceryną, bez debaty.

Mój ostatni występ będzie naprawdę bez pardonu.
A powie ktoś: „W ten sposób, to naprawdę bez fasonu.
Ten facet ma faktycznie coś z głową, to postrzelony”.
Odpowiem: „I dlatego ten huk, gdy m pogrzebiony.
Jeśli się uda, stanę się mgłą delikatnie rozproszoną,
rozłożę się na taflę grobowca przezroczystą błoną,
także na trawę, na gałęzie lekkim podmuchem
i na was, którzy mnie oplakiwać będziecie duchem.”

© Alex Dreppec
© Małgorzata Płoszewska